

POSTANOWIENIE

OKRĘGOWEGO SĄDU DISCYPLINARNEGO

OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH WE (...)

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. w składzie:

Przewodniczący: r.pr. D. M.

Sędziowie: r.pr. A. D. (sprawozdawca)

r.pr. M. W.

Protokolant: apl. radc. J. S.

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r.pr. B. C.

w sprawie zażalenia J. M. na postanowienie o umorzeniu dochodzenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. B. C. w sprawie ze skargi J. M. przeciwko r.pr. B. J. o naruszenie ustawy o radcach prawnych i Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

POSTANOWIŁ:

1.

Na podstawie art. 437 § 1 Kodeksu Postępowania Karnego w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 20 czerwca 2017 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie o sygnaturze RD 42/17.

2.

Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych kosztami postępowania w wysokości 1000 zł obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych we W..

OSD 33/17

Uzasadnienie.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. Postanowieniem z dnia 20 czerwca 2017 r., Sygn. Akt RD 42 / 17 odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie skargi J. M. wobec radcy prawnej B. J. .

W uzasadnieniu Postanowienia z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego podał, iż skarżąca J. M. skargami złożonymi w dniu 2 grudnia 2016 r oraz 9 lutego 2017 r uzupełnionymi pismem z dnia 7 marca 2017 r, kierowanym do Biura Prezydenta RP Wydział Skarg i Wniosków, zwróciła się o wyciągnięcie konsekwencji wobec, między innymi, radcy prawnej B. J. . Uzasadniając swoje stanowisko podała, że radca prawna prowadząc jej sprawę nie powiadomiła sądu o zmianie swojej siedziby co stało się przyczyną nie stawienia się jej na rozprawę i wydaniem orzeczenia na niekorzyść skarżącej.

Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego (...) na podstawie zebranego materiału ustaliła następujący stan faktyczny :

Wobec skarżącej został wydany nakaz zapłaty z powództwa R. P. w sprawie o sygn..akt IV Ng 2317/00 o zapłatę kwoty 17 364,59 zł. Skarżąca nie złożyła sprzeciwu , wobec czego nakaz zapłaty stał się prawomocny i została wszczęta egzekucja. Wtedy skarżąca zwróciła się do radcy prawnej B. J. o pomoc w sprawie. Ta poinformowała ją , że sprawa jest trudna i jedyne co można zrobić , to wnieść pozew o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. Pozew o powyższe został złożony przez radcę prawną i sprawa toczyła się przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia Fabrycznej pod sygn.akt IV GC 352/05. W trakcie prowadzenia tej sprawy , p. B. J. przeniosła siedzibę swojej Kancelarii. O fakcie powiadomiła sąd. Jednakże zawiadomienie o rozprawie zostało wysłane na stary adres , w związku z czym nie została powiadomiona o terminie posiedzenia sądu. Na posiedzenie sądu nie stawił się nikt. Z protokołu posiedzenia Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej Wydział IV Gospodarczy z dnia 7 kwietnia 2005 r wynika, że Sąd dopuścił dowody ze wszystkich dokumentów przedstawionych w pozwie przez radcę prawną oddalając powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego.

Skarżąca wystąpiła do sądu z pozwem przeciwko radcy prawnej o zapłatę odszkodowania . Sąd Rejonowy oddalił powództwo. Sąd Okręgowy we Wrocławiu w sprawie II Ca 207/07 wyrokiem z dnia 22.V.2007 r oddalił apelację wskazując , między innymi , że niestawiennictwo radcy prawnej na rozprawie w dniu 7.IV.2005 r nie spowodowało żadnej szkody majątkowej u skarżącej, bowiem Sąd I i instancji dopuścił wszelkie dowody zawnioskowane przez p. B. J. w pozwie o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.

Takie ustalenia faktyczne dały podstawę z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego do odmowy wszczęcia dochodzenia. O powyższą Rzecznik uzasadnił stwierdzeniem , iż brak jest podstaw do przyjęcia popełnienia przez radca prawną takich czynów , które mogłyby zostać zakwalifikowane jako przewinienie dyscyplinarne. Zdaniem z-cy Rzecznika radca prawną w sposób prawidłowy wykonała swoje obowiązki, gdyż składając pozew o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności złożyła wszelkie dokumenty dotyczące sprawy , zaś jej nieobecność na rozprawie nie miała żadnego wpływu na treść orzeczenia. Z tych też względów postanowił odmówić wszczęcia dochodzenia.

Na powyższe Postanowienie skarżąca J. M. złożyła zażalenie twierdząc , że ocena Rzecznika jest prawidłowa i że radca prawną popełniła przewinienie nie uczestnicząc w rozprawie i domagała się zasądzenia zadośćuczynienia w kwocie 30 000 zł.

Na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) we W. w dniu 21 sierpnia 2017 r skarżąca podtrzymała swoje zażalenie , wyjaśniła że przegrany proces spowodował u niej uszczerbek na zdrowiu i zażądała zasądzenia odszkodowania od radcy prawnej B. J. w kwocie 30 000 zł.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zażalenie skarżącej nie zasługuje na uwzględnienie , a to z następujących motywów :

(...) przyjął w całości jako prawidłowe ustalenia zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego dotyczące stanu faktycznego, w szczególności postępowania przed sądami I i II instancji i udziału w nich radcy prawnej B. J.. Jednakże w sposób odmienny ocenił podstawy i prawidłowość odmowy wszczęcia dochodzenia . Zdaniem Sądu Dyscyplinarnego należy mieć na uwadze fakt , iż radca prawną w sposób nieprawidłowy zawiadomiła sąd o zmianie adresu swojej siedziby – dokonała bowiem tylko zawiadomienia sądu jako organu, a nie zrobiła tego w konkretnej sprawie. Jednakowoż , nawet gdyby przypisać jej naruszenie któregoś z przepisów zasad etyki , postępowanie dyscyplinarne nie mogłoby być wszczęte wobec przedawnienia karalności. Jak bowiem wynika to z przepisu art. 70 pkt. 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r / Dz. U. z 2016 r, poz.233/, nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata. W niniejszej sprawie ewentualne przewinienie w postaci zaniechania, mogło być popełnione w 2005 r o czym świadczy data wydania wyroku w sprawie o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności tj. w kwietniu 2005 r. W takim wypadku odmowa wszczęcia jest prawidłowa.

W odniesieniu żądania zasądzenia odszkodowania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie może poczynić żadnych czynności, albowiem do jego kognicji nie należą sprawy odszkodowawcze.

Wobec braku podstaw odwoławczych Okręgowy Sąd Dyscyplinarny na podstawie art. 437§1 k.p.k. w związku z art. 465 k.p.k.. utrzymał w mocy postanowienie zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego.

Orzeczenie o kosztach oparto na art.70.6 ustawy o radcach prawnych.

Postanowienie jest prawomocne. Nie przysługuje środek odwoławczy / art.426 k.p.k. w zw. z art.465§1 i 2 k.p.k./